



CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A ROMÂNIEI

18 februarie 2025

COMUNICAT DE PRESĂ

I. În ședința din data de 18 februarie 2025, Curtea Constituțională, în cadrul controlului de constituționalitate *a priori*, cu unanimitate, **a admis** obiecția de neconstituționalitate formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție și a constatat că este neconstituțională Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.79/2024 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul administrativ. De asemenea, cu majoritate de voturi **a respins**, ca neîntemeiată, obiecția de neconstituționalitate formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție, și a constatat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2024 este constituțională în raport cu criticile de neconstituționalitate formulate.

În esență, Curtea a reținut că legea criticată încalcă principiul bicameralismului prevăzut de art.61 alin.(2) și art.75 alin.(1) din Constituție, întrucât există deosebiri majore de conținut juridic și de configurație între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului. Curtea a mai reținut că la adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2024 au fost respectate exigențele constituționale prevăzute de art. 115 alin. (4) din Legea fundamentală, care impun existența unei situații extraordinare a cărei reglementare să nu poată fi amânată și obligația motivării urgenței.

II. În aceeași ședință, Curtea, în cadrul controlului de constituționalitate *a posteriori*, a decis:

- Cu majoritate de voturi, Curtea **a admis** excepția de neconstituționalitate și a constatat că este neconstituțională sintagma „*în considerarea caracteristicilor tehnice ale imobilului și a categoriei de folosință la data preluării acestuia*” cuprinsă în art.21 alin.(6) din Legea nr.165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, modificată prin Legea nr.111/2017 de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 98/2016.

În esență, Curtea a apreciat că, prin raportarea modalității de calcul a despăgubirilor datorate de stat pentru imobilele în discuție la caracteristicile tehnice și la categoria de folosință pe care acestea le aveau la data preluării abuzive, se încalcă dispozițiile art.44 alin.(1) și (2) din Constituție referitoare la garantarea și ocrotirea egală a dreptului de proprietate privată. În acest sens, Curtea a reținut, în acord cu jurisprudența recentă a Curții Europene a Drepturilor Omului, reprezentată de Hotărârile din 8 noiembrie 2022 și 7 ianuarie 2025, pronunțate în cauza *Văleanu și alții împotriva României*, că sintagma cuprinsă în prevederile legale criticate generează inechități între beneficiarii legii, întrucât, pe de o parte, poate ridica probleme dificile și controversate în practică, din cauza informațiilor uneori insuficient de relevante cu privire la descrierea exactă a imobilului în momentul preluării abuzive, iar, pe de altă parte, ca urmare a evoluțiilor urbane inerente care au avut loc între timp. Or, pentru ca despăgubirea acordată să rămână echivalentă cu valoarea imobilului în natură, aceasta nu poate ignora astfel de evoluții.

- Cu unanimitate de voturi, **a admis** excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art.21 alin.(6) și ale art.75 alin.(2) din Legea nr.46/2008 - Codul silvic și ale pct.3 din anexa nr.1 la acesta sunt constituționale numai în măsura în care se interpretează în sensul că amenajamentele silvice pentru terenurile proprietate publică a statului se elaborează pe bază de proceduri de achiziție publică.

În esență, pentru pronunțarea acestei soluții, Curtea a constatat că noțiunea de amenajare a pădurilor a fost definită de o manieră insuficientă, iar redactarea neclară a dispozițiilor legale criticate a generalizat în practica instituțională o interpretare și aplicare eronată, opusă voinței legiuitorului. Astfel, regimul juridic al atribuirii directe a serviciilor de amenajare a pădurilor a fost extins și la serviciile de amenajamente silvice, acestora din urmă aplicându-li-se în mod artificial același criteriu al calificării ca activitate de dezvoltare tehnologică, concept ce nu beneficiază însă de o definiție legală în vigoare. Printr-o eronată înțelegere a textelor aplicabile în materie, cauzată de caracterul lor confuz, rezultatul concret al aplicării textelor criticate a generat un tratament preferențial pentru Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Silvicultură "*Marin Drăcea*", fiind afectate drepturile de natură economică ale celorlalte persoane juridice care activează în domeniul silviculturii, respectiv a celorlalte institute de specialitate atestate.

- Cu majoritate de voturi, **a admis** excepția de neconstituționalitate și a constatat că este neconstituțională soluția legislativă din cuprinsul art.438 alin.(1) pct.8 din Codul de procedură penală care exclude inculpatul de la dreptul de a formula recurs în casație în ipoteza în care în mod greșit nu a fost dispusă încetarea procesului penal.

În esență, pentru a pronunța această soluție, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art. 438 alin.(1) pct.8 din Codul de procedură penală creează un regim juridic diferit al procurorului și, respectiv, al inculpatului, sub aspectul posibilității acestora de a invoca, pe calea recursului în casație, o greșită apreciere de către instanța competentă a incidenței/neincidenței unei cauze de încetare a procesului penal, dând naștere unui dezechilibru între mijloacele procesuale puse la dispoziția celor doi participanți la procesul penal anterior menționați, prin asigurarea, doar în favoarea procurorului, a dreptului reglementat prin prevederile legale ce constituie obiectul controlului de constituționalitate.

Astfel, Curtea Constituțională a reținut că dispozițiile art. 438 alin.(1) pct.8 din Codul de procedură penală creează, în privința inculpatului, o situație procesuală net dezavantajoasă față de cea a procurorului, diferență care nu este justificată obiectiv și rezonabil, fiind contrară prevederilor art.16 alin.(1) și art.21 alin.(3) din Constituție referitoare la egalitatea în drepturi și la dreptul la un proces echitabil.

- Cu majoritate de voturi, **a admis** excepția de neconstituționalitate și a constatat că este neconstituțională soluția legislativă cuprinsă în art.25 alin.(3) lit.b) și c) din Codul de procedură fiscală care nu precizează criteriile necesare constatării îndeplinirii condițiilor ce atrag răspunderea solidară a persoanei juridice, prin raportare la prevederile art.1 alin.(5) din Constituție.

În esență, Curtea a constatat că dispozițiile criticate cuprind reglementări insuficient elaborate și lipsite de precizie și previzibilitate. Curtea a reținut că dispozițiile art.25 alin.(3) lit.b) și c) din Codul de procedură fiscală creează posibilitatea aplicării abuzive a acestui text de către organul fiscal, permițând acestuia o extrapolare abuzivă a normelor de drept fiscal asupra unor situații despre care justițiabilul nu a știut că ar avea semnificații în sfera ilicitului fiscal.

Curtea a precizat că, atâta vreme cât dispozițiile criticate nu stabilesc cerințe minimale aplicabile în evaluarea îndeplinirii condițiilor prevăzute de dispozițiile art.25 alin.(3) lit.b) și c) din Codul de procedură fiscală, legea relativizează în mod nepermis criteriile aplicabile, lăsând la latitudinea fiecărui organ fiscal evaluarea, în mod diferențiat, a unor situații similare.

•

Deciziile sunt definitive și general obligatorii.

Argumentele reținute în motivarea soluțiilor pronunțate de Curtea Constituțională vor fi prezentate în cuprinsul deciziilor, care se vor publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

III. De asemenea, Curtea Constituțională a amânat:

pentru **25 februarie 2025**

- Obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru completarea Legii nr.223/2015 privind pensiile militare de stat, obiecție formulată Avocatul Poporului;

- Obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea Legii nr.287/2009 privind Codul Civil, obiecție formulată de deputați aparținând Grupului parlamentar al Uniunii Salvați România, Grupului parlamentar al Partidului Național Liberal și de deputați neafiliați;

- Obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea Legii nr.287/2009 privind Codul Civil, obiecție formulată Avocatul Poporului;

pentru **11 martie 2025**

- Obiecția de neconstituționalitate a Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.107/2024 pentru reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare în domeniul gestionării creanțelor bugetare și a deficitului bugetar pentru bugetul general consolidat al României în anul 2024, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, obiecție formulată Președintele României;

- Obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea art.24 alin.(3) din Legea fondului funciar nr.18/1991, obiecție formulată de Președintele României;

- Obiecția de neconstituționalitate a art.II al Legii pentru modificarea și completarea Legii nr.51/1995 privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat, precum și pentru modificarea art.451 din Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, obiecție formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție;

- Obiecția de neconstituționalitate a Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.81/2024 pentru înființarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul resurselor minerale, petrolului și stocării geologice a dioxidului de carbon, obiecție formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție;

- Obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea Legii nr.188/2000 privind executorii judecătorești, obiecție formulată de Președintele României;

- Obiecția de neconstituționalitate a Legii privind transmiterea bunurilor imobile – teren cu construcțiile aferente din domeniul public al statului și din administrarea Universității de Științele Vieții „Regele Mihai I” din Timișoara în domeniul privat al statului și succesiv în proprietatea Universității de Științele Vieții „Regele Mihai I” din Timișoara, județul Timiș și transmiterea unui bun imobil – teren din domeniul privat al statului în proprietatea Universității de Științele Vieții „Regele Mihai I” din Timișoara, obiecție formulată de Președintele României.

Compartimentul comunicare și relația cu mass-media

al Curții Constituționale